

فرار از رونویسی و کندنویسی شدید؛ تنبلی یا ناهماهنگی حرکتی و

ادراکی

روایت کوتاه:

عقربه‌های ساعت از ده شب گذشته‌اند اما دفتر مشق علی هنوز روی صفحه اول باز است. او با بی‌میلی مداد را در دست می‌فشارد، انگشتانش بعد از نوشتن تنها دو خط سرخ شده و مدام از درد مچ دست شکایت می‌کند. مادر با کلافگی کنارش نشسته و اصرار دارد تکلیف فردا را تمام کند. علی با هر ترفندی از جا بلند می‌شود؛ یک بار بهانه آب خوردن می‌آورد، بار دیگر نوک مدادش را بیهوده می‌تراشد و بارها پاک‌کن را روی کاغذ می‌کشد تا خطوط نامرتب و ناموزونش را محو کند. فواصل بین کلمات گاهی بیش از حد چسبیده و گاهی بسیار نامنظم و فاصله‌دار است. مشق نوشتن برای این خانه تبدیل به یک نبرد شبانه فرسایشی شده است. مادر معتقد است پسرش باهوش است اما سر به هوا و بی‌مسئولیت رفتار می‌کند و نمی‌خواهد کمی به خودش زحمت بدهد، غافل از این‌که هر بار گرفتن مداد، برای علی مثل بلند کردن یک بار سنگین توان‌فرساست.

تعبیر رایج و برخورد نادرست:

بسیاری از والدین و معلمان این رفتار را تنبلی، لجبازی، بی‌دقتی یا بازی‌گوشی تلقی می‌کنند. واکنش‌های متداول معمولاً شامل سرزنش، مقایسه با هم‌کلاسی‌ها، اجبار به جریمه‌نویسی، محرومیت از بازی و طولانی‌تر کردن زمان

رونویسی است. این برخوردها نه تنها سرعت یا خط کودک را بهبود نمی‌بخشد، بلکه اضطراب او را بالا برده و حس بی‌کفایتی تحصیلی و دلزدگی شدید از مدرسه را پایه‌گذاری می‌کند.

نگاه علمی و روان‌شناختی:

در سن هشت سالگی، مهارت‌های حرکتی ظریف دست، هماهنگی چشم و دست و یکپارچگی حسی حرکتی باید به ثبات نسبی رسیده باشد. فرار از نوشتن و کندی غیرعادی معمولاً نشانه ضعف در قدرت عضلات کوچک انگشتان، الگوی نادرست گرفتن مداد، ضعف در پردازش دیداری فضایی یا اختلال یادگیری در حیطه بیان نوشتاری است. کودک تنبلی نمی‌کند، بلکه مغز و عضلات دست او برای پیاده کردن نمادهای حروف روی کاغذ، انرژی روانی و جسمی مضاعفی مصرف می‌کنند که خیلی زود او را به خستگی و ناکامی مفرط می‌رساند.

زمان مراجعه برای مشورت تخصصی:

چنانچه این وضعیت بیش از سه تا شش ماه پس از آغاز آموزش مداوم ادامه یابد، خطوط همواره ناخوانا، خارج از خط زمینه و بسیار پرفشار یا کم‌رنگ باشند، با درد جسمی همراه شوند یا روند انجام تکالیف سبک روزمره بیش از دو ساعت طول بکشد، مداخله و ارزیابی تشخیصی تخصصی ضروری خواهد بود.

راهنمای عمل والدین:

کمک اولیه خانگی:

فشار و سرزنش را فوراً متوقف کنید. زمان نوشتن را به بخش‌های کوتاه ده دقیقه‌ای همراه با استراحت‌های فعال تقسیم نمایید. تمرین‌های تقویت عضلات دست مانند کار با خمیر بازی، باز و بسته کردن گیره‌های لباس، فشردن توپ‌های نرم ضد استرس و نقاشی با انگشت را در بازی‌های روزمره بگنجانید. از ابزارهای کمکی ارگونومیک مانند نگه‌دارنده‌های نرم مداد استفاده کنید و حجم تکالیف را با هماهنگی معلم موقتاً تعدیل نمایید.

متخصص مربوطه:

کاردرمانگر ذهنی و جسمی حرکتی برای ارزیابی عضلات ظریف و یکپارچگی حسی، روانشناس کودک یا متخصص اختلالات یادگیری جهت بررسی دقیق مهارت‌های یادگیری و دیداری فضایی.

اطلاعات ارائه شده در این بخش صرفاً با هدف ارتقای آگاهی و دانش افزایی عمومی والدین تنظیم گردیده و جایگزین معاینه، تشخیص دقیق بالینی یا برنامه درمانی اختصاصی توسط متخصصان حوزه توانبخشی و سلامت روان کودک نخواهد بود.

Daneshyar

محتوایی که مطالعه فرمودید یک بخش از محتوای ۲۵ بخشی است
 برای دانلود نسخه کامل محتوای لطفا به وبسایت دانشیار
www.fd49.ir مراجعه فرمایید .

با توجه به اهمیت آموزش مهارت‌های زندگی برای کودکان و نوجوانان و نقش بدون تردید آن در
 ساختن جامعه سعادتمند و بالندگی فرزندان این سرزمین، لطفا این محتوا را در گروه‌ها ، با
 عزیزانتان و سایر هموطنان به اشتراک بگذارید

